

മധുരമായ കുട്ടികളേ - നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മ അസാധാരണമാണ്, ആരെയാണോ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കാണാത്തത് അവരെയാണ് ഓർമ്മിക്കുന്നത്, ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലൂടെ നിങ്ങളുടെ വികർമ്മം വിനാശമാകുന്നു.

ചോദ്യം - ഏതൊരു സ്വഭാവത്തെ ത്യാഗം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ സർവ്വഗുണങ്ങളും സ്വതവേ വന്നു ചേരുന്നു?

ഉത്തരം - അർക്കല്പത്തോളമായി ദേഹാഭിമാനത്തിലേക്ക് വരുന്ന സ്വഭാവം പക്കാ ആയിക്കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഈ സ്വഭാവത്തെ ത്യാഗം ചെയ്യൂ. ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ശിവബാബയെ ഓർമ്മിക്കൂ. ഏതൊരു ദേഹധാരിയുടെയും ഓർമ്മയില്ലെങ്കിൽ എല്ലാ യോഗ്യതകളും സ്വതവേ വന്നു ചേരുന്നു. നിങ്ങളിലുള്ള കുറവുകൾ ഇല്ലാതാകുന്നു. ആത്മാവ് പവിത്രതയുടെ സാഗരമായിത്തീരും. സന്തോഷത്തിന്റെ അതിർ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സർവ്വ ഗുണങ്ങളും സ്വതവേ വന്നു ചേരുന്നു.

ഗീതം - ഓം നമ ശിവായ.....

ഓംശാന്തി. കുട്ടികൾ തന്റെ പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛന്റെ മഹിമ കേട്ടല്ലോ. ആ പരിധിയില്ലാത്ത പിതാവ് കുട്ടികളുടെ സമുഖത്താണ് ഇരിക്കുന്നത്. ഓരോ കുട്ടികളുടെ ബുദ്ധിയിലും ഇത് തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകണം, നമ്മൾ ആ ശിവബാബയുടെ അതായത് ആർക്കോണോ ഈ മഹിമയുള്ളത്, അവരുടെ സമുഖത്താണ് ഇരിക്കുന്നത്. അവരിൽ നിന്നും 21 ജന്മത്തേക്ക് സദാ സുഖത്തിന്റെ സമ്പത്താണ് നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ ഓർമ്മ വരുമ്പോൾ തന്നെ സന്തോഷത്തിന്റെ അതിർ വർദ്ധിക്കണം, അല്ലാതെ സമുഖത്തേക്കു വന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ മാത്രം ഓർമ്മിച്ച് പിന്നീട് മറന്നു പോകരുത്. ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. കുട്ടികൾക്ക് അറിയാം നമ്മൾ വീണ്ടും തന്റെ രാജ്യഭാഗ്യം നേടുകയാണ്, അപ്പോൾ ബുദ്ധി നിരാകാരനായ അച്ഛനിലേക്ക് പോകുന്നു. ബാബയെ ബുദ്ധികൊണ്ടാണ് അറിയേണ്ടത്. രാവു പകലും ഇത് ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കണം, നമ്മൾ പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛനിൽ നിന്നും 21 ജന്മത്തേക്ക് സമ്പത്ത് നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നിശ്ചയം പക്കാ ആകണമല്ലോ. ലൗകിക മാതാ പിതാവിൽ നിശ്ചയമുണ്ടായി പിന്നീട് സംശയത്തിലേക്ക് വരില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഇവിടെ പുതിയ കാര്യങ്ങളാണ്. ഇവിടെ ബുദ്ധിയിലൂടെയാണ് ബാബയെ തിരിച്ചറിയേണ്ടത്. കുട്ടികൾക്കറിയാം നമ്മൾ ശിവബാബയുടേതാണ്, അവരിൽ നിന്നു തന്നെ സമ്പത്ത് നേടണം. നമുക്ക് കല്പകല്പം ആ പിതാവിൽ നിന്നു തന്നെ സമ്പത്ത് നേടണം. ബുദ്ധിയിലേക്ക് ഈ കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മ വരണം. ബാബാ, അങ്ങയിലൂടെ നമുക്ക് വീണ്ടും രാജ്യപദവി ലഭിക്കുകയാണ്. നമ്മളാണ് അവകാശികൾ. അവകാശികളാണ് എങ്കിൽ തീർച്ചയായും ബാബയെ ഓർമ്മിക്കണം. ലൗകിക പിതാവിൽ നിന്നുമുള്ള സമ്പത്ത് നേടുന്നു. അത് ധാരാളം ഓർമ്മയിൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതിൽ വിചിത്രമായ കാര്യമിതാണ്, ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ പാപം നശിക്കും, അതിനാലാണ് ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നത്. ലൗകിക പിതാവിന്റെ ഓർമ്മ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്നു. അവരെ ഈ കണ്ണുകളിലൂടെ കാണുന്നു. കുട്ടികൾ ജനിച്ചാൽ പിന്നെ അച്ഛൻ-അമ്മ എന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ അച്ഛനെ കണ്ണിലൂടെ കാണാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ബുദ്ധികൊണ്ട് ഓർമ്മിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. നമ്മൾ ബ്രഹ്മാവിലൂടെയാണ് ശിവബാബയുടെ സന്താനമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്. 21 ജന്മത്തേക്കുള്ള സമ്പത്ത് നേടുന്നതിനായി ശ്രീമത്തനുസരിച്ചുള്ള പുരുഷാർത്ഥമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിൽ ഏറ്റവും മുഖ്യമായത് പവിത്രതയാണ്. എത്രത്തോളം ഓർമ്മിക്കുന്നുവോ ബുദ്ധി പവിത്രമായിത്തീരുന്നു. അല്ലാതെ ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കരുത്, ഞങ്ങൾ ബാബയുടെ കുട്ടികൾ തന്നെയാണല്ലോ. ബാബയെ ഓർമ്മിച്ചില്ലെങ്കിൽ വികർമ്മം നശിക്കില്ല. അങ്ങനെ ധാരാളം പേർ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്, ഞങ്ങൾ ബാബയുടെ കുട്ടികൾ തന്നെയല്ലേ അതിനാൽ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമില്ല. വായിലൂടെ രാമ-രാമ എന്നു പറയാൻ പറയാറുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ഈ രാമനായ ശിവബാബയുടെ ചിത്രമൊന്നുമില്ലല്ലോ. അതിനാൽ മനുഷ്യരുടെ ബുദ്ധി മറ്റേ രാമനിലേക്കാണ് പോകുന്നത്. സദ്ഗതി ദാതാവായ ശിവനെ എല്ലാവരും മറന്നുപോയി.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ശിവബാബ വന്നിരിക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലായി. സ്വർഗ്ഗത്തെ രചിക്കുന്നതിനായി ആദ്യം തീർച്ചയായും രചയിതാവായ ശിവബാബയ്ക്ക് തന്നെ വരണം. അതിനുശേഷമാണ് രാമരാജ്യം ആരംഭിച്ചത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ സത്യ-ത്രേതായുഗത്തിൽ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നതിനായി ബാബയിൽ നിന്നും സമ്പത്ത് നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതെല്ലാം തന്നെ ബുദ്ധിയിലുണ്ടായിരിക്കണം. പരമപിതാവായ ശിവൻ ഒരു തവണയാണ് വരുന്നത്. സീതാ-രാമനും, ലക്ഷ്മി-നാരായണനും ഒരേയൊരു തവണയാണ്

വരുന്നു. പുനർജന്മം എടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ പേരും രൂപവും ദേശവും കാലവുമെല്ലാം തന്നെ മാറുന്നു. സീതാരാമനും പ്രാപ്തി അനുഭവിക്കുന്നതിനായി പുനർജന്മത്തിലേക്ക് വരുന്നുണ്ട്. ഈ ജ്ഞാനമെല്ലാം ബുദ്ധിയിൽ ഇറ്റിറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ സന്തോഷമുണ്ടായിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കാനും എളുപ്പമായിരിക്കും. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ രചയിതാവായ ബാബയിൽ നിന്നുമുള്ള സമ്പത്ത് ഈ സമയത്താണ് ലഭിക്കുന്നത്. എല്ലാവരും പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛനെ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. ബാബ പുതിയ ലോകത്തെ രചിക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും സുഖികളാകുന്നു. ഈ സമയം എല്ലാവരും ദുഃഖികളാണ്. ഈ ഡ്രാമ തന്നെ സുഖ-ദുഃഖത്താൽ സമ്മിശ്രമാണ്. സുഖത്തിൽ ആരാണ് രാജ്യം ഭരിക്കുന്നത്? ലക്ഷ്മി-നാരായണൻ, പിന്നീട് ത്രേതായുഗത്തിൽ സീതാരാമനും. എത്ര വർഷങ്ങളാണ് ഈ കുലത്തിന്റെ രാജ്യമുണ്ടാകുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. ക്രിസ്ത്യാനികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു, നമ്മുടെ ക്രിസ്തുവാണ് രാജ്യം രചിച്ചത്. പിന്നീട് എഡ്വർഡ് ഫസ്റ്റ്, സെക്കന്റ്... എന്നിവർ രാജ്യം ഭരിച്ചു വന്നു. ഇതെല്ലാം തന്നെ കഴിഞ്ഞു പോയ കാര്യങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഭാരതവാസികൾക്ക് ഇതിനെക്കുറിച്ചൊന്നും തന്നെ അറിയില്ല. നിങ്ങൾക്കറിയാം സത്യയുഗത്തിൽ ലക്ഷ്മി-നാരായണന്റെ രാജ്യമായിരുന്നു, ആ സമയത്ത് ഭാരതം സ്വർഗ്ഗമായിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗം ബാബ തന്നെയാണ് സ്ഥാപിക്കുന്നത്. ബാബയ്ക്ക് പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വന്നാൽ മാത്രമാണ് പാവനമാകുവാൻ സാധിക്കൂ. ഇത് ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കണം. നമ്മൾ ആ പിതാവിൽ നിന്നും പരിധിയില്ലാത്ത സമ്പത്ത് നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ശ്രീമത്തനുസരിച്ച് ധാരണ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതൊരിക്കലും മറക്കരുത്. ശിവബാബ കല്പം മുമ്പും വന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ ഓർമ്മ ചിഹ്നമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ബാബ വീണ്ടും വന്നിരിക്കുകയാണ്. ആദ്യം നിരാകാരനായ ശിവബാബയാണ് വരുന്നത്, അവരാണ് നിങ്ങളെ ദേവതയാക്കി മാറ്റുന്നത്. സത്യയുഗത്തിൽ ലക്ഷ്മി-നാരായണനാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നത്. പിന്നീട് ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ പുജാരിയായി ചിത്രങ്ങളെല്ലാമുണ്ടാക്കുന്നു. ലക്ഷ്മി-നാരായണന്റെ യഥാർത്ഥമായ ചിത്രങ്ങളൊന്നും തന്നെ ഇവിടെയില്ല, പിന്നീട് അവർ പ്രത്യക്ഷത്തിലേക്ക് വരുന്നു. ഇപ്പോൾ ശിവബാബ നമ്മെ ബ്രഹ്മാവിലൂടെ പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. എത്ര നേരയായ കാര്യങ്ങളാണ്. നിങ്ങൾ ആത്മാക്കളാണ് പഠിക്കുന്നത്, ടീച്ചറാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് മറ്റൊരു വിദ്യാലയത്തിലും പറയില്ല. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തും മനുഷ്യർ മനുഷ്യരാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ ആത്മാവാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ആത്മാവാണ് ഈ ശരീരത്തിലൂടെ പഠിക്കുന്നത്. ആത്മാവാണ് പറയുന്നത് ഞാൻ വക്കീലായിരിക്കുന്നു. പഠിപ്പിലൂടെയാണ് വക്കീലാകുന്നത്. ഇവിടെ അത്ഭുതമായ കാര്യങ്ങളാണ്. നിരാകാരനായ ശിവബാബ നിരാകാരനായ ആത്മാക്കളോടാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ആത്മാവിലാണ് സംസാരം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യർ ഇത് മറക്കുന്നു. നിരാകാരനായ അച്ഛനാണ് ഇവരിലൂടെ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. അവരുടെ പേരാണ് ശിവൻ. ശിവബാബ എന്നു പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കും ബുദ്ധി മുകളിലേക്ക് പോകുന്നു. ലൗകിക പിതാവിനെ ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തെയാണ് ഓർമ്മ വരിക. എന്നാൽ ശിവബാബയ്ക്ക് ശരീരമില്ല. പരമാത്മാവിന്റെ ക്ഷേത്രം തന്നെ നിരാകാരി രൂപത്തിന്റെതാണ്. ആകാരി ദേവതകളും സാകാരി മനുഷ്യരുമാണ്. ബാബ നിരാകാരനായ ശിവനാണ്, നിങ്ങൾ ആത്മാക്കൾ ഇപ്പോൾ ജ്ഞാനികളാവുകയാണ്. ബാബ പറയുന്നു, ഞാൻ നിരാകാരനാണ്. എന്നിൽ സൃഷ്ടിയുടെ ആദി മദ്ധ്യ അന്ത്യത്തിന്റെ ജ്ഞാനമുണ്ട്. ഞാൻ നിങ്ങളെ എന്റെ ഈ വായിലൂടെയാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങളും എനിക്കു സമാനം നോളേജ്ഫുളളായിത്തീരു. ഈ ജ്ഞാനം നിരാകാരനായ അച്ഛനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും പറഞ്ഞു തരാൻ സാധിക്കില്ല. നിരാകാരനായ പരമാത്മാവാണ് ജ്ഞാനസാഗരനും, ആനന്ദസാഗരനും, പതിതപാവനനും. ബാബ പറയുന്നു, പഴയ ലോകത്തെ ഞാനാണ് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി പുതിയ ലോകമാക്കി മാറ്റുന്നത്. എങ്ങനെയാണോ നിരാകാരനായ എന്നിൽ മുഴുവൻ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും ജ്ഞാനമുള്ളത്, അതുപോലെ നിങ്ങളെയും ആക്കിത്തീർക്കുന്നു. അതായത് ബാബ നമ്മെ തനിക്കു സമാനമാക്കി മാറ്റുന്നു. ഈ സൃഷ്ടിയുടെ ആദി മദ്ധ്യ അന്ത്യത്തിന്റെ ജ്ഞാനം കേൾക്കുന്നതിലൂടെ നിങ്ങൾ ചക്രവർത്തി രാജാ-റാണിയായി മാറുന്നു. മനുഷ്യന് മറ്റു മനുഷ്യരെ ദേവതയാക്കി മാറ്റുവാൻ സാധിക്കില്ല.

ബാബ ജ്ഞാനസാഗരനും പവിത്രതയുടെ സാഗരനുമാണ്. കുട്ടികളെ തനിക്കു സമാനമാക്കി മാറ്റുന്നു എങ്കിൽ തീർച്ചയായും നമ്മളിൽ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും ആവശ്യമാണ്. പിന്നീട് നിങ്ങൾ ദേവതയായിമാറിയാൽ സർവ്വ യോഗ്യതകളും മാറുന്നു. ബാബയുടെ യോഗ്യത വ്യത്യസ്തമാണ്, ബാബ ജ്ഞാനസാഗരനാണ്, നിങ്ങൾക്കും അതുപോലെയാക്കിത്തീരണം. ബാബ പവിത്രതയുടെ സാഗരനാണ്, നിങ്ങളും അരക്കല്പം പവിത്രമായി വരികുന്നു. ബാബ പറയുന്നു, ഡ്രാമ അനുസരിച്ച് നിങ്ങൾ അരക്കല്പത്തിനു ശേഷം പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഞാൻ വന്ന് 21 ജന്മത്തേക്ക് നിങ്ങളെ പാവനമാക്കിമാറ്റുന്നു. കേവലം നിങ്ങൾ ശ്രീമതം പാലിക്കൂ, എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കൂ, രണ്ടാമതായി ആരെയും ഓർമ്മിക്കരുത്. ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അധികാരിയായാണ് മാറ്റുന്നത്. ബാബയെ മറന്നുകൊണ്ട് മറ്റാരെയെങ്കിലും ഓർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ കറപുരളുന്നു. ശിവബാബ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്, വളരെയധികം സ്നേഹിയായ അച്ഛനാ

ണ്. നിങ്ങളുടെ പേരിലും വന്ദേമാതരമെന്ന് മഹിമ പാടിയിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ ആത്മാക്കളാണ് പവിത്രമാകുന്നത്. നിങ്ങൾ പവിത്രമായി ഭാരതത്തെ സ്വർഗ്ഗമാക്കി മാറ്റുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് ശിവശക്തി പാണ്ഡവസേനയെന്ന് പേര്. നിങ്ങൾ പാണ്ഡവരാണ് കാരണം പരംധാമത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ മായയുടെ മേൽ വിജയം കൈവരിക്കുവാനായി നിങ്ങൾ യുദ്ധമൈതാനത്തിലാണ് നിൽക്കുന്നത്. കുട്ടികൾക്കറിയാം നമുക്കും ബാബയ്ക്കു സമാനം മാസ്റ്റർ പവിത്രതയുടെ സാഗരവും, ജ്ഞാനസാഗരവുമായി മാറണം. ദേഹത്തിന്റെ അഹങ്കാരത്തെ ഇല്ലാതാക്കണം. ജന്മജന്മാന്തരം ദേഹത്തെ ധാരണ ചെയ്ത് ആസ്വഭാവം പക്കം ആയിത്തീർന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ സ്വഭാവത്തെ ത്യാഗം ചെയ്യണം. ബാബ നിരാകാരനായതിനാൽ ദേഹത്തിന്റെ അഭിമാനം എങ്ങനെ വരാനാണ്? അതുപോലെ നിങ്ങൾക്കും ഈ പഴയ ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് എന്റെ പക്കലേക്ക് വരണം. വിനാശം സംഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും കാരണമുണ്ടാകുമല്ലോ. കാൽക്കാശിനു പോലും വിലയില്ലാത്ത സാധനം തന്നെയാണ് നശിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുവാൻ യോഗ്യരാക്കുന്നു. അവിടെ സദാ സുഖം തന്നെ സുഖമാണ്. സുഖയാമവും ശാന്തിയാമവും, ഇത് ദുഃഖയാമമാണ്. രാവണനാണ് അശാന്തി നൽകുന്നത്, പിന്നീട് ബാബ സുഖവും ശാന്തിയും നൽകുന്നു. ചിലർ മനസ്സിന് ശാന്തി വേണമെന്ന് പറയുന്നു. അപ്പോൾ പറയൂ, എങ്ങനെ ശാന്തി ലഭിക്കും? ഇത് ദുഃഖയാമമാണ്. എന്താ നിങ്ങൾക്ക് സുഖയാമത്തിലേക്ക് പോകണമോ? ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ സുഖയാമത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. അശാന്തമാക്കുന്ന മായാ രാവണനാണ് ഇവിടെ ഹാജരായിരിക്കുന്നത്. മുകുതി-ജീവന്മുകുതിയിൽ അശാന്തമാക്കുന്ന മായാ രാവണൻ ഉണ്ടാകില്ല. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ നമുക്ക് തിരികെ വീട്ടിലേക്ക് പോകണം. അഥവാ സത്യയുഗത്തിലേക്ക് പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ പോകാം. ഓരോ ആത്മാക്കളും തീർച്ചയായും ജീവന്മുകുതി ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനർത്ഥം എല്ലാവരും സത്യയുഗീ ജീവന്മുകുതിയിലേക്ക് പോകുമെന്നല്ല. അവിടേക്ക് കേവലം നിങ്ങൾക്ക് മാത്രമാണ് പോകുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ ബാക്കി ഏതെല്ലാം ആത്മാക്കളാണോ ആദ്യമായി ഇറങ്ങി വരുന്നത് അവർ ജീവന്മുകുതിയിൽ തന്നെയാണ്. അവരിൽ മായയുടെ നിഴൽ പതിയുകയില്ല. സതോപ്രധാനമായി പിന്നീട് സതോ രജോ തമോവിലേക്ക് പോകുന്നു. മായയുടെ രാജ്യത്തിലാണെങ്കിലും ആദ്യമായി ഇറങ്ങി വരുന്ന ആത്മാവിന് തീർച്ചയായും സുഖം അനുഭവിക്കണം. ദുഃഖം അനുഭവിക്കില്ല, കാരണം ആത്മാവ് പവിത്രമാണ്. പിന്നീട് എപ്പോഴാണോ അപവിത്രമാകുന്നത്, അപ്പോഴാണ് ദുഃഖം അനുഭവിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ വരുമ്പോഴേക്കും ദുഃഖം അനുഭവിക്കില്ല. ഇത് സുഖ-ദുഃഖത്തിന്റെ കളിയാണ്.

ബാബയ്ക്ക് ചിന്ത വന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു, എങ്ങനെ മനുഷ്യർക്ക് സന്ദേശം നൽകുവാനായി ബോർഡ് വെക്കണം. കേവലം ചിത്രം മാത്രമാണെങ്കിൽ മനുഷ്യർ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാകും. ഇപ്പോൾ ശിവബാബയുടെ ചിത്രം വെച്ച് നമ്മൾ താഴെ, ദൈവിക സ്വരാജ്യം നിങ്ങളുടെ ഈശ്വരീയ ജന്മസിദ്ധ അവകാശമാണെന്ന് എഴുതുകയാണെന്നു കരുതൂ, മനുഷ്യർ ആ ചിത്രം നോക്കി പറയും, ഒരിക്കലും ഈശ്വരന് ഇങ്ങനെ യൊരു രൂപമുണ്ടാകില്ല. ഭഗവാന്റെ രൂപമെന്താണ്? എന്നാലും നിങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെ എഴുതാനാകും, സഹോദരീ, സഹോദരന്മാരേ, പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛനിൽ നിന്നും 21 ജന്മത്തേക്കു സദാ സുഖം പ്രാപിക്കാനുള്ള പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യൂ. ആരെങ്കിലും സന്മുഖത്തേക്ക് വന്നാൽ മാത്രമല്ലേ അത് മനസ്സിലാക്കിത്തരുവാൻ സാധിക്കൂ. നിങ്ങൾ അങ്ങനെയാണ് അവരെ ക്ഷണിക്കേണ്ടത്. ഓരോ ദിവസം കൂടുന്തോറും ചുരുക്കിക്കൊണ്ടേയിരിക്കണം. അവസാനം ചുരുക്കത്തിലാവുക തന്നെ ചെയ്യും. മന്മനാഭവ ബാബയെ ഓർമ്മിക്കൂ, ബാബയിൽ നിന്നുമുള്ള സമ്പത്ത് നേടൂ. അപ്പോൾ ഇങ്ങനെ എഴുതണം, സഹോദരീ-സഹോദരന്മാരേ, സത്യയുഗത്തിലേക്കുള്ള രാജ്യപദവി 21 ജന്മത്തേക്കു വേണ്ടി ബാബയിൽ നിന്നും പ്രാപ്തമാക്കൂ. വരാൻ പോകുന്ന യുദ്ധത്തിനു മുമ്പായിത്തന്നെ. ഈ യുദ്ധത്തിലൂടെത്തന്നെയാണ് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാതിൽ തുറക്കുക. ഇതൊന്നും തന്നെ ലോകത്തിലുള്ളവർക്ക് അറിയില്ല. നിങ്ങൾക്കറിയാം ഈ യുദ്ധത്തിലൂടെത്തന്നെയാണ് ഭാരതം സുഖയാമമായി മാറുന്നത്. മറ്റുള്ളവർ യുദ്ധമുണ്ടാതിരിക്കുവാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കറിയാം ഈ മഹാഭാരതയുദ്ധത്തിലൂടെയാണ് മഹാവിനാശമുണ്ടാകുന്നത്. സർവ്വാത്മാക്കൾക്കും എന്തായാലും തിരികെ പോകണം, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കളി പൂർത്തിയായി വീണ്ടും പാർട്ട് അഭിനയിക്കാനായി വരേണ്ടതുണ്ട്. അപ്പോൾ യുക്തിപൂർവ്വം എഴുതണം.

നിങ്ങൾ ആത്മീയ വഴികാട്ടികളാണ്, മറ്റുള്ളവർ ഭൗതിക ദേഹധാരികളായ വഴികാട്ടികളാണ്. നിങ്ങൾ സ്വയത്തെ വിദേഹി ആത്മാവ് ദേഹത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കറിയാം ബാബ നമ്മൾ ആത്മാക്കളെ തിരികെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് എഴുതണം, പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛനിൽ നിന്നുമുള്ള സമ്പത്ത് നേടണം. നിരാകാരനെന്ന വാക്ക് തീർച്ചയായും എഴുതണം. നിങ്ങൾക്കറിയാം ബാബ ഈ കർമ്മക്ഷേത്രത്തിലേക്കാണ് വരുന്നത്. നമ്മളും പരംധാമത്തിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്. സർവ്വ ആത്മാക്കളും അഭിനേതാക്കളാണ്, എല്ലാവരും അനാദിയും അനശ്വരവുമായ ആത്മാക്കളാണ്. ഒരിക്കലും

നശിക്കുന്നില്ല. ഇത് നല്ല രീതിയിൽ നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കണം. നമ്മൾ അനേക തവണ ശിവബാബയിൽ നിന്നുമുള്ള സമ്പത്ത് നേടിയിട്ടുണ്ട്, ഇനിയും നേടുക തന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങൾക്കറിയാം നമ്മുടെ പുരുഷാർത്ഥ മനുസരിച്ച് ശിവബാബ നമുക്ക് സമ്പത്ത് നൽകുന്നു. അപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് ശിവബാബയിൽ നിന്നുമുള്ള സമ്പത്ത് നേടിക്കൂടാ? ബാബയെയും സമ്പത്തിനെയും ഓർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ അന്തിമതിസോഗതിയായിത്തീരുന്നു. ബാക്കി കേവലം രാമ-രാമ എന്നു പറയുന്നതിലൂടെയൊന്നും മുകളിൽ നേടുകയില്ല. പത്രത്തിൽ ഇന്നയാൾ സ്വർഗ്ഗവാസികയായി എന്ന് എഴുതുന്നുണ്ട്. അവരോട് ചോദിക്കണം, സ്വർഗ്ഗമെന്ന് എന്തിനെയാണ് പറയുന്നത്? ഇത് നരകമല്ലേ, അപ്പോൾ പുനർജന്മമെടുക്കുന്നതും നരകത്തിൽ തന്നെയാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിലാണെങ്കിൽ പുനർജന്മവും സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കും. അഥവാ ആരെങ്കിലും ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച് നരകത്തിൽ നിന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പോവുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് അവിടെ ധാരാളം വൈഭവങ്ങൾ ലഭിക്കുമല്ലോ. പിന്നീട് നരകത്തിലെ വൈഭവങ്ങൾ കഴിപ്പിക്കാനായി വീണ്ടും എന്തിനാണ് നരകത്തിലേക്ക് വിളിപ്പിക്കുന്നത്. അവരെ നരകത്തിലെ ഭോജനം കഴിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ പിന്നെ ബുദ്ധിയും അങ്ങനെയുള്ളതായിപ്പോകും. ഏതുപോലെയാണോ അന്നം അതുപോലെയായിരിക്കും മനം. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പാലിന്റെയും നെയ്യിന്റെയും നദിയാണ് ഒഴുകുന്നത്. നിങ്ങൾ വില കുറഞ്ഞ എണ്ണ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഭക്ഷണമല്ലേ കഴിപ്പിക്കുന്നത്. ശ്രീനാഥ് ദ്വാരയിൽ നല്ല നെയ്യ് കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഭക്ഷണമാണ് പ്രസാദമായി വെക്കുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടെ രാധാ-കൃഷ്ണന്റെ വിഗ്രഹമാണ്. അപ്പോൾ അവരുടെ ഓർമ്മയിൽ പ്രസാദവും നല്ല-നല്ല വൈഭവങ്ങളോടെ ഉണ്ടാക്കി നൽകുന്നു. ഇങ്ങനെയൊരു പ്രസാദം മറ്റൊരിടത്തും ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. ജഗന്നാഥന്റെ ക്ഷേത്രമുണ്ട്, എന്നാൽ അവിടെ പച്ചരിയുടെ പ്രസാദമാണ് നൽകുന്നത്. അവിടെ വൈഭവങ്ങളൊന്നും തന്നെയില്ല. ഇപ്പോൾ നരകത്തിൽ ദുഃഖമാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സുഖമായിരുന്നു. ബാബ നല്ല രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ധാരണയിൽ നമ്പർപ്രകാരമാണെന്നുള്ളത് ഡ്രാമയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഡ്രാമ അനുസരിച്ചാണ് ജോലിക്കാരനും വേലക്കാരനുമായി മാറുന്നത്. ചിലർ തേർഡ് ക്ലാസ്സ് ടിക്കറ്റിലും സഞ്ചരിക്കാറുണ്ടല്ലോ. ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സ് സുരൂപംഗി രാജധാനിയാണ്. സെക്കന്റ് ക്ലാസ്സ് ചന്ദ്രവംശികൾ, തേർഡ് ക്ലാസ്സിലുള്ളവർ പ്രജകളാണ്. എന്നാൽ അതിലും നമ്പർ പ്രകാരമാണ്. ഇപ്പോൾ ആർക്ക് ഏത് ടിക്കറ്റ് വേണമോ നേടാം. ശരി.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനു ശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുര മധുരമായ കുട്ടികളെ പ്രതി മാതാവും പിതാവും ബാല്യകാല സന്ദർശനങ്ങളുടെ സന്ദർഭം പൂർണ്ണമായ വന്ദനവും ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണക്കുള്ള മുഖ്യമായ സാരം -

1. ബാബയ്ക്ക് സമാനം ജ്ഞാനത്തിന്റെ സാഗരവും, പവിത്രതയുടെ സാഗരവുമായി മാറണം. വിദേശിയാകുമ്പോൾ മാറുവാനുള്ള അഭ്യാസം ചെയ്യണം.
2. ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലൂടെ ബുദ്ധിയെ പവിത്രമാക്കി മാറ്റണം. സദാ ഈ ലഹരിയിലിരിക്കണം, പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛനിൽ നിന്നും 21 ജന്മത്തേക്കുള്ള സമ്പത്ത് നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വരദാനം - പ്രാപ്തികളുടെ ഇച്ഛയിൽ നിന്നും ഇച്ഛാ മാത്രം അവിദ്യയായി മാറി, സദാ സമ്പരായിരിക്കുന്ന, നിഷ്കാമ സേവാധാരിയായി ഭവിക്കട്ടെ.

ആരാണോ നിഷ്കാമസേവാധാരി അവരുടെ മുന്നിലേക്ക് സർവ്വ പ്രാപ്തികളും സ്വതവേ വരുന്നു. എന്നാൽ പ്രാപ്തികൾ താങ്കളുടെ മുന്നിലേക്ക് വന്നാലും താങ്കൾ പ്രാപ്തിയെ സ്വീകരിക്കരുത്. അഥവാ ഇച്ഛകൾ വെക്കുകയാണെങ്കിൽ സർവ്വ പ്രാപ്തികൾ ഉണ്ടായിട്ടും കുറവ് അനുഭവപ്പെടുന്നു. സദാ സ്വയത്തെ കാലിയായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ ഇച്ഛാ മാത്രം അവിദ്യയായി സർവ്വ പ്രാപ്തികളാലും സമ്പന്നരാകും. സംഗമയുഗത്തിൽ ബാല്യകാലത്തിലൂടെ നേടിയ അവിനാശി പ്രാപ്തികളുടെ ഊഞ്ഞാലിൽ സദാ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കൂ എങ്കിൽ തെറ്റുകളൊന്നും തന്നെ സംഭവിക്കില്ല.

സ്റ്റോഗൻ - തന്റെ അവിദ്യതസ്ഥിതിയിലൂടെ അവിദ്യ ആനന്ദവും അവിദ്യ സന്ദേഹവും അവിദ്യ ശക്തിയും പ്രാപ്തമാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു.